YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)
7 päivänä toukokuuta 1987 *

Asiassa 240/84,

NTN Toyo Bearing Company Limited ym., Osaka, Japani, edustajinaan Freiburg im Breisgaun yliopiston professori Werner von Simpson sekä asianajaja Malte Sprenger, Oberlandesgericht Düsseldorf, prosessiosoite Luxemburgissa Claude Penningin toimisto, 43 avenue du X-Septembre,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen neuvosto, asiamiehenään Erik Stein, prosessiosoite c/o Jörg Käser, Euroopan investointipankki, 100 boulevard Konrad-Adenauer, Luxemburg,

vastaajana,

jota tukevat

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja John Temple Lang, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Georges Kremlis, bâtiment Jean Monnet, plateau du Kirchberg, Luxemburg,

ja

Federation of European Bearing Manufacturers' Associations (FEBMA), edustajinaan Dietrich Ehle, Ulrich C. Feldmann, Volker Schiller sekä Hilmar

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

Nehm, Köln, prosessiosoite Luxemburgissa Ernest Arendtin toimisto, rue Philippe-II Luxemburg,

väliintulijoina,

jossa vaaditaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Japanista ja Singaporesta peräisin olevien kuulalaakerien tuonnissa 19 päivänä heinäkuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2089/84 (EYVL L 193, s. 1) kumoamista perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja Y. Galmot sekä tuomarit F. Schockweiler, U. Everling, R. Joliet ja J. C. Moitinho de Almeida,

julkisasiamies: G. F. Mancini,
kirjaaja: hallintovirkamies S. Hackspiel,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen sellaisena kuin se on muutettuna 23.9.1986 pidetyn suullisen käsittelyn jälkeen, jossa kantajaa edustivat Werner von Simson ja Malte Sprenger, vastaajaa E. Stein ja H. J. Rabe, Euroopan yhteisöjen komissiota J. Temple Lang ja FEBMAa D. Ehle,

kuultuaan julkisasiamiehen 11.12.1986 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 NTN Toyo Bearing Company Limited, Osaka, Japani (jäljempänä NTN) on yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 1.10.1984 jättämällään kannekirjelmäl-

lä nostanut ETY:n perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla kanteen lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Japanista ja Singaporesta peräisin olevien ulkohalkaisijaltaan enintään 30 millimetriä olevien kuulalaakerien tuonnissa 19 päivänä heinäkuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2089/84 (EYVL L 193, s. 1) kumoamiseksi.

2 Komissio oli 19.3.1984 annetulla asetuksella (ETY) N:o 744/84 (EYVL L 79, s. 8) ottanut käyttöön väliaikaisen polkumyyntitullin tällaisten pienten Japanista ja Singaporesta peräisin olevien kuulalaakerien tuonnissa.

3 Pääasiaa koskevia säännöksiä, tosiseikkoja sekä asianosaisten perusteita ja väitteitä koskevat tiedot ilmenevät suullista käsittelyä varten laaditusta kertomuksesta. Oikeudenkäyntiasiakirjojen näitä osia käsitellään jäljempänä vain, mikäli se on tarpeen tuomioistuimen perustelujen selvittämiseksi.

Tutkittavaksi ottaminen

4 Neuvosto katsoo, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi ainoastaan niiltä osin kuin se koskee kantajan osalta käyttöön otettua polkumyyntitullia. Neuvosto huomauttaa, että riidanalainen toimi on asetus, ja ainoastaan kantajaa suoraan ja erikseen koskevia asetuksen säännöksiä voidaan vaatia kumottaviksi.

5 On muistutettava, että yhteisöjen tuomioistuin on vakiintuneessa oikeuskäytännössään ja erityisesti tuomiossaan 21.2.1984 (yhdistetyt asiat 239/82 ja 275/82, Allied Corporation ym. v. komissio, Kok. 1984, s. 1005) katsonut, että toimet, joilla suojautumisesta Euroopan talousyhteisön ulkopuolisista maista peräisin olevaa polkuhintaan tapahtuvaa tai tuettua tuontia vastaan 20 päivänä joulukuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3017/79 (EYVL L 339, s. 1) nojalla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, koskevat perustamissopimuksen 173 artiklan toisen kohdan mukaisesti suoraan ja erikseen niitä tuottaja- ja vientiyrityksiä, jotka voivat osoittaa tulleensa yksilöidyiksi komission tai neuvoston toimissa tai olleensa valmistavien tutkimusten kohteena. Neuvosto ei kiistä sitä, että riidanalainen asetus koskee suoraan ja erikseen NTN:ää, jonka nimi siinä selkeästi mainitaan.

6 On kuitenkin tarkennettava, että riidanalaisessa asetuksessa ei säädetä yleisistä säännöksistä, joita sovellettaisiin erottelematta kokonaiseen talouden toimijoiden ryhmään, vaan siinä otetaan käyttöön erisuuruisia polkumyyntitulleja, jotka koskevat tiettyjä pieniä kuulalaakereita valmistavia tai niiden

vientiä harjoittavia Japaniin ja Singaporeen sijoittautuneita yrityksiä, jotka nimetään asetuksessa, sekä muita nimeämättömiä yrityksiä, jotka harjoittavat samaa toimintaa näissä maissa. Tämän vuoksi on todettava, että NTN:ää koskevat erikseen ainoastaan kiistan kohteena olevan asetuksen ne säännökset, joissa otetaan käyttöön erityinen polkumyyntitulli sen osalta ja vahvistetaan sen määrä, eivätkä ne säännökset, joissa otetaan käyttöön polkumyyntitulleja muiden yritysten osalta.

7 Edellä esitetystä seuraa, että neuvoston esittämä oikeudenkäyntiväite on hyväksyttävä ja kanne on jätettävä tutkimatta niiltä osin kuin siinä pyydetään kumoamaan asetus (ETY) N:o 2089/84 kokonaisuudessaan. Kanne otetaan kuitenkin tutkittavaksi ja kanteen perusteet tutkitaan niiltä osin kuin kanteessa pyydetään kumoamaan ainoastaan NTN:ää koskevat säännökset.

Pääasia

8 Kantaja vetoaa useisiin perusteisiin, jotka esitettyjen väitteiden mukaisesti on ryhmiteltävä seuraavasti:

- peruste, jonka mukaan polkumyyntimarginaalin laskentatapa on laiton ja mielivaltainen;

- peruste, jonka mukaan tutkimusajanjakson jälkeen toteutuneen hinnankorotuksen huomioimisesta kieltäytyminen on lainvastaista;

- peruste, jonka mukaan järjestelmällinen tarjotusta hintasitoumuksesta kieltäytyminen on lainvastaista, eikä sitä ole perusteltu;

- peruste, jonka mukaan käyttöön otettu polkumyyntitulli on suhteeton verrattuna yhteisön teollisuuden kärsimään vahinkoon.

I Peruste, jonka mukaan polkumyyntimarginaalin laskentatapa on laiton ja mielivaltainen

9 Kantajan tämän osalta esittämien perusteiden ja väitteiden ulottuvuuden selvittämiseksi on ensin muistettava, että neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3017/79 2 artiklan 2 ja 3 a kohtien mukaan tuotetta pidetään polkuhintaan tuotuna, jos sen vientihinta yhteisöön on alempi kuin vastaavan tuotteen normaaliarvo, jolla tarkoitetaan kyseisestä kulutukseen tarkoitetusta tuotteesta

viejämaassa tavanomaisen liiketoiminnan yhteydessä maksettua hintaa. Kuten perusasetuksen 2 artiklan 13 kohdan a alakohdassa tarkennetaan, polkumyyntimarginaalilla tarkoitetaan "määrää, jolla normaaliarvo ylittää vientihinnan".

10 Näistä säännöksistä seuraa, että polkumyyntimarginaalin määrittämisessä vertailu suoritetaan vientihinnan ja normaaliarvon välillä. Asetuksen (ETY) N:o 3017/79 2 artiklan 13 kohdan b ja c alakohdan mukaan "jos hinnat vaihtelevat, polkumyyntimarginaali voidaan määrittää liiketoimi liiketoimelta -perusteisesti tai viittaamalla useimmin todettuihin, edustaviin tai painotettuihin keskiarvohintoihin; jos polkumyyntimarginaalit vaihtelevat, voidaan vahvistaa painotetut keskiarvot".

11 Kiistan kohteena olevan asetuksen johdanto-osan 11 kohdasta ilmenee, että tässä tapauksessa normaaliarvo laskettiin sen keskihinnan perusteella, joka maksettiin kotimarkkinoilla. Vientihinta laskettiin, kuten kiistan kohteena olevan asetuksen johdanto-osan 16 kohdasta ilmenee, liiketoimi liiketoimelta -kaavan mukaan. Oikeudenkäyntiasiakirjoista ilmenee, että tämän kaavan mukaan normaaliarvoa korkeammat vientihinnat on huomioitu sen jälkeen kun ne oli keinotekoisesti laskettu normaaliarvon tasolle ja että painotettu keskiarvo määritettiin kaikkien todettujen vientihintojen osalta, olipa kyseessä sitten normaaliarvon suuruinen tai alempi hinta. Polkumyyntimarginaali määritettiin sitten vertaamalla painotetun keskiarvon menetelmällä laskettua normaaliarvoa ja liiketoimi liiketoimelta -menetelmällä laskettua vientihintaa.

12 Kantaja väittää aluksi, että tällainen menetelmien yhdistelmä normaaliarvon ja vientihinnan laskemisessa olisi laiton.

13 Tämän osalta on todettava ensinnäkin, että normaaliarvon ja vientihinnan laskentamenetelmät on esitetty asetuksen (ETY) N:o 3017/79 2 artiklan 3–7 ja 8 kohdassa. Säännöksissä esitetään erikseen useita erilaisia laskentamenetelmiä vertailua varten.

14 Näiden käytettävissä olevien laskentamenetelmien välinen riippumattomuus vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 3017/79 2 artiklan 13 kohdan b ja c alakohdassa, jossa ainoastaan esitetään erilaiset mahdollisuudet polkumyyntimarginaalin laskemisessa, mutta ei aseteta velvoitetta, jonka mukaan normaaliarvon ja vientihinnan laskemisessa olisi käytettävä samankaltaisia tai samoja menetelmiä.

15 Toiseksi on muistettava, että asetuksen (ETY) N:o 3017/79 2 artiklan 9 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi vientihintaa ja normaaliarvoa on tarkasteltava samankaltaisella perusteella tuotteen fyysisten ominaisuuksien sekä myytyjen määrien ja myyntiolosuhteiden osalta."

16 Viimeksi mainitusta säännöksestä ilmenee, että siinä ensinnäkin pyritään määrittämään mukautukset, joita voidaan tehdä normaaliarvoon ja vientihintaan, sen jälkeen kun ne on erityisillä menetelmillä laskettu, ja että toiseksi mukautukset koskevat ainoastaan, kuten asetuksen (ETY) N:o 3017/79 johdanto-osan 8 kohdassa esitetään, kotimarkkinoilla ja vientimarkkinoilla huomioituja eroja tuotteiden fyysisten ominaisuuksien, tuotteiden määrien, myyntiolosuhteiden ja kaupan eri vaiheiden osalta.

17 Edellä esitetystä seuraa, ettei asetuksen (ETY) N:o 3017/79 säännöksissä edellytetä, että normaaliarvo ja vientihinta laskettaisiin samanlaisin menetelmin.

18 Seuraavaksi kantaja väittää, että liiketoimi liiketoimelta -menetelmästä, jota komissio sovelsi vientihinnan laskemisessa, seuraa, että määrältään normaaliarvoa alempia vientihintoja ei huomioida. Menetelmä olisi näin luonteeltaan mielivaltainen, ja se vääristäisi polkumyyntimarginaalin laskentaa.

19 Tämän osalta on huomattava, että valinta asetuksen (ETY) N:o 3017/79 2 artiklan 13 kohdan b alakohdassa esitettyjen eri laskentamenetelmien välillä edellyttää monimutkaisten taloudellisten tilanteiden arviointia. Yhteisöjen tuomioistuimen on, kuten se on 11.7.1985 antamassaan tuomiossa (asia 42/84, Remia, Kok. 1985, s. 2545) todennut, rajattava tällaisen arvioinnin valvonta koskemaan ainoastaan sitä, onko menettelysääntöjä ja perusteluvelvollisuutta noudatettu, pitävätkö tosiseikat paikkansa sekä onko asiassa tehty ilmeistä arviointivirhettä tai käytetty väärin harkintavaltaa.

20 Esittämillään väitteillä kantaja pyrkii osoittamaan, että toimielimet ovat tehneet ilmeisen arviointivirheen kyseisen tapauksen tosiseikkoja arvioidessaan käyttäessään polkumyyntimarginaalin määrittämiseksi menetelmää, jossa ei oteta huomioon normaaliarvoa korkeampia vientihintoja ja josta näin seuraa epäoikeudenmukainen tulos.

21 Väitettä ei voida hyväksyä. Aluksi on todettava, että toisin kuin kantaja väittää, liiketoimi liiketoimelta -menetelmä ei sulje pois normaaliarvon ylittävin hinnoin tehtyjä liiketoimia polkumyyntimarginaalin laskemisessa. Se ainoastaan keinotekoisesti alentaa hinnat normaaliarvon tasolle, mutta sisällyttää ne painotetun keskiarvon laskentaan kaikkien vientimarkkinoiden hintojen osalta.

22 Seuraavaksi on korostettava, että vapaus valita asetuksen (ETY) N:o 3017/79 2 artiklan 13 kohdan b alakohdassa esitetyistä menetelmistä on tarkoitettu erityisesti takaamaan asianmukaisimman menetelmän käyttäminen polkumyyntimenettelyn kannalta. Asetuksen 2 artiklan 1 kohdan ja 4 artiklan 1 kohdan mukaan menettelyn tarkoituksena on poistaa polkumyynnistä yhteisöön sijoittautuneelle teollisuudelle seuraava vahinko tai sen uhka.

23 Liiketoimi liiketoimelta -menetelmä on ainoa menetelmä, jolla voidaan estää tiettyjä toimenpiteitä, joilla pyritään peittelemään polkumyyntiä vaihtelevilla hinnoilla, jotka toisinaan alittavat ja toisinaan ylittävät normaaliarvon. Tällaisessa tilanteessa painotetun keskiarvon menetelmän soveltaminen ei vastaisi polkumyyntimenettelyn tavoitteita, koska sen pääasiallisena vaikutuksena olisi peittää polkumyynti "negatiivisella" polkumyynnillä, ja näin yhteisön teollisuudelle aiheutunut vahinko jäisi poistamatta.

24 Tämän vuoksi on todettava, ettei komissio tässä tapauksessa ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä tosiseikkojen osalta soveltaessaan liiketoimi liiketoimelta -menetelmää polkumyyntimarginaalin laskemiseksi. Peruste on tämän vuoksi hylättävä.

II Peruste, jonka mukaan tutkimusajanjakson jälkeen toteutuneen hinnankorotuksen huomioimisesta kieltäytyminen on lainvastaista

25 Kantaja väittää, että asetuksen (ETY) N:o 744/84 mukaisten väliaikaisten polkumyyntitullien käyttöönoton jälkeen se ilmoitti neuvostolle välittömästi tämän jälkeen suorittamistaan hintojen korotuksista, mutta neuvosto ei huomioinut tätä eikä pidättäytynyt lopullisten polkumyyntitullien käyttöönotosta. Kantaja arvioi erityisesti, että kieltäytyminen huomioimasta hinnankorotuksia sen vuoksi, että ne tehtiin tutkimusajanjakson jälkeen, ei ole perusteltua, koska siinä ei huomioida väliaikaisten polkumyyntitullien ja lopullisten polkumyyntitullien välistä eroa. Lisäksi kantajan mukaan asetuksessa (ETY) N:o 3017/79 ei mainita tutkimusajanjaksoa, ja se on näin asetuksen 2 artiklan A kohdan vastainen, jonka mukaan yhteisön teollisuudelle aiheutunut vahinko on arvioitava tuotteen tullessa yhteisöön. Kantaja

väittää komission myös rikkoneen saman asetuksen 13 artiklaa, jonka mukaan käyttöön otetaan alempi tulli, mikäli se riittää kyseisen vahingon poistamiseen.

26 On todettava, että asetuksessa (ETY) N:o 3017/79 ei säädetä tutkimusajanjakson jälkeisten hinnankorotusten huomioimisesta. Päätöksentekomenettely kattaa tutkimusajanjakson, jonka aloittamisesta ja kulusta säädetään asetuksen 7 artiklassa. Tutkimuksen kontradiktorisella menettelyllä on määritettävä kiistämättömät tosiseikat, joiden perusteella tehdään päätös joko menettelyn lopettamisesta tai polkumyyntitullien käyttöönotosta. Saman asetuksen johdanto-osan 14 ja 15 kohdasta seuraa myös, että tutkimusmenettely ei voi estää yhteisön nopeaa ja tehokasta toimintaa. Näiden kahden tavoitteen tarpeellisen yhteen sovittamisen kannalta on olennaisen tärkeää, että tutkimusajanjakso näiden tosiseikkojen toteamiseksi on kestoltaan tarkoin määritetty ja rajattu.

27 NTN:n väitteen osalta, jonka mukaan asetuksen (ETY) N:o 3017/79 2 artiklan A kohtaa ja 13 artiklaa, joissa yhdistetään polkumyyntitullin käyttöönotto vahingon olemassaoloon, on rikottu, on todettava, että hintojen noususta, josta päätetään tutkimusajanjakson päätyttyä, seuraa tarpeen vaatiessa asetuksen (ETY) N:o 3017/79 14 artiklan nojalla tilanteen uudelleen arvioiminen tai saman asetuksen 15 artiklan nojalla kannettujen tullien palauttaminen. Tämän vuoksi ei kuitenkaan voida hyväksyä, että polkumyyntimenettelyä ei voitaisi suorittaa loppuun saakka tai että päätöstä lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta ei voitaisi tehdä ainoastaan koska yritykset, joita väliaikainen polkumyyntitulli koskee, ovat tarkoituksellisesti nostaneet hintoja tutkimusajanjakson päätyttyä.

28 NTN:n esittämä peruste on tämän vuoksi hylättävä.

III Peruste, jonka mukaan järjestelmällinen tarjotusta hintasitoumuksesta kieltäytyminen on lainvastaista, eikä sitä ole perusteltu

29 Kantaja väittää, että kiistan kohteena olevan asetuksen johdanto-osan 24 kohdassa esitetty kieltäytyminen huomioimasta hintasitoumuksia on laiton. Sen esittämiä ehdotuksia ei ole tutkittu, vaan ne on järjestelmällisesti hylätty, mikä on sitäkin perusteettomampaa, koska se on aina noudattanut tekemiään sitoumuksia. Kantaja esittää, että mikäli toimielimillä on valta hyväksyä tarjous, on niiden perusteltava hyväksymättä jättäminen erillisen tutkimuksen perusteella, mitä ei tässä tapauksessa tapahtunut.

30 Oikeudenkäyntiasiakirjoista ilmenee ensinnäkin selvästi, että kantajan ehdottamat hintasitoumukset hylättiin erillisen tutkimuksen jälkeen, jonka aikana sitä pyydettiin esittämään kantansa neuvoston näistä ehdotuksista esittämien moitteiden osalta.

31 Seuraavaksi on muistettava perusteiden riittämättömyyttä koskevan väitteen osalta, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan, kuten yhteisöjen tuomioistuin on erityisesti tuomiossaan 26.6.1986 todennut (asia 203/85, Nicolet Instrument, Kok. 1986, s. 2049), perustamissopimuksen 190 artiklassa edellytetyissä perusteluissa on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmaistava yhteisön toimielimen tekemän riidanalaisen toimenpiteen taustalla oleva päättelyn kulku siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, jotta he voivat puolustaa oikeuksiansa, ja että yhteisöjen tuomioistuin voi täyttää valvontatehtävänsä.

32 Tässä tapauksessa vaatimus täytettiin kiistan kohteena olevan asetuksen johdanto-osan 24 kohdassa esitetyillä perusteluilla, joista ilmenee, että kuulalaakerien alalla kokemus on osoittanut, että hintasitoumukset eivät ole riittävä ratkaisu alalla harjoitetusta polkumyynnistä aiheutuviin ongelmiin.

33 Lopuksi on korostettava, että toimielimet ovat soveltaneet oikeussääntöjä asianmukaisesti ja täyttäneet yhteisön lainsäädännön niille osoittaman tehtävän.

34 Itse asiassa yksikään asetuksen (ETY) N:o 3017/79 säännöksistä ei velvoita toimielimiä hyväksymään ehdotettuja hintasitoumuksia. Asetuksen 10 artiklasta sitä vastoin ilmenee, että toimielimet määrittävät hintasitoumusten hyväksyttävyyden harkintavaltansa rajoissa. NTN ei ole osoittanut, että kiistan kohteena olevan asetuksen johdanto-osan 24 kohdassa esitetyt perusteet kieltäytymiselle sen ehdottamista hintasitoumuksista ylittäisivät toimielimille kuuluvan harkintavallan.

35 NTN:n esittämä peruste on tämän vuoksi hylättävä.

IV Suhteellisuusperiaatteen rikkomista koskeva peruste

36 Kantaja väittää, että perustaessaan yhteisön teollisuudelle aiheutuneen vahingon tietyn tyyppisten pienten kuulalaakerien yhteisöön tuonnin lisääntymiseen vuosina 1982 ja 1983 komissio on osoittanut, että kaikkia kuulalaakereita koskevan polkumyyntitullin käyttöönotto ei ollut perusteltua ja että

näin ollen suhteellisuusperiaatetta aiheutuneen vahingon ja käyttöön otetun polkumyyntitullin välillä ei ole noudatettu.

37 Asetuksen (ETY) N:o 744/84 johdanto-osan 23 ja 32 kohdasta, joihin kiistan kohteena olevan asetuksen johdanto-osan 21 kohdassa viitataan, ilmenee, että vaikka komissio viittaa erityisesti "tiettyjen perustyyppien rajatun määrän" tuonnin lisääntymiseen pienten kuulalaakerien osalta, se on kuitenkin todennut, että yhteisön teollisuuden valmistamien pienten kuulalaakerien myynti kokonaisuudessaan on laskenut 13,3 prosentilla vuodesta 1979 vuoteen 1983 ja että yhteisön teollisuuden osuus markkinoista laski saman ajanjakson aikana 72 prosentista 60,9 prosenttiin. Se myös osoitti, että tilanteesta oli aiheutunut merkittäviä vahinkoja yhteisön teollisuudelle sekä taloudellisella että työllisyyden alalla.

38 Polkumyyntitullin käyttöönottoa kaikkien Japanista peräisin olevien pienten kuulalaakerien tuonnissa ei näissä olosuhteissa voida pitää suhteellisuusperiaatteen vastaisena.

39 Viimeinen peruste on tämän vuoksi perusteeton. Kanne on näin ollen hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

40 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska kantaja on hävinnyt asian, kantaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kanne hylätään.

2) **Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien väliintulijoiden kulut.**

Galmot Schockweiler

Everling Joliet Moitinho de Almeida

Julistettiin Luxemburgissa 7 päivänä toukokuuta 1987.

P. Heim
kirjaaja

Y. Galmot
viidennen jaoston puheenjohtaja